

Δ' Χαιρετισμοί (8/1/2016)

«Χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία»

Είναι γεγονός ότι σ' αυτή τη ζωή πάντοτε ο κόσμος των φαινομένων ελκύει μικρούς και μεγάλους, κερδίζει σε καθημερινή βάση το ενδιαφέρον μας και σχεδόν αποκλειστικά μας απασχολεί. Πολύ περισσότερο σήμερα, που με την τηλεόραση και το διαδίκτυο όλος ο κόσμος βρίσκεται μπροστά μας και η πρόσβαση σε πολλά πράγματα γίνεται εύκολη και συνάμα ελκυστική.

Απασχολημένοι με όλα αυτά, δεν μας μένει χρόνος να υποψιαστούμε καν τον απέραντο κόσμο που κλείνεται ανεξερεύνητος στα προσωπικά μας βάθη. «Βαθεία η καρδιά παρά πάντα», λέγει η Αγία Γραφή. Τίποτε πιο βαθύ και πιο μεγάλο από την καρδιά του ανθρώπου. «Και τις γνώσεται αυτού;», λέγει ο προφήτης Ιερεμίας, δηλ. ποιος μπορεί να γνωρίζει τον άνθρωπο;

Δυστυχώς, ο αγχώδης άνθρωπος της εποχής μας, έχοντας άλλες προτεραιότητες, δεν ευκαιρεί ούτε για λίγο να σταθεί και να ακούσει τον μυστικό αντίλαλο της ψυχής του, και έτσι αυτόν τον άγνωστο και θαυμαστό και μυστηριώδη κόσμο τον κρατάει κλειστό. Η ανασφάλεια, η απογοήτευση, η θλίψη και η απόγνωση, τα τελευταία δύσκολα χρόνια, μας επισκέπτονται όλο και πιο συχνά. Τί να φταίει, άραγε;

Φαίνεται ότι μέσα από τα πολλά υλικά αγαθά και τις καθημερινές μας απολαύσεις, ξεχάσαμε το Θεό και η σωτηρία της ψυχής μας έμεινε, αν έμεινε, μόνο σαν μια σκέψη και τίποτα παραπάνω. Το μικρόβιο της θλίψεως κόλλησε πάνω μας, βαρύ φορτίο, από τότε που γίναμε αυτοείδωλα και προσκυνήσαμε τη σκιά μας· από τότε που χορτάσαμε φαγητό και ψωμί και τα πετάξαμε στα σκουπίδια, έστω και αν κάποιοι «Λάζαροι» δίπλα μας έψαχναν και ψάχνουν να χορτάσουν από τα δικά μας αποφάγια· από τότε που σφραγίσαμε τις αγκαλιές μας και αναθέσαμε το μέγλωμα των παιδιών στα ηλεκτρονικά παιχνίδια· από τότε που η συζυγία ξέπεσε σε μία απλή συγκατοίκηση· από τότε που το

θάρος και το φιλότιμο χάθηκαν και αφήσαμε τον εγωισμό να κάνει κουμάντο στη ζωή μας. Έτσι, κάθε φορά που δεν καταφέρνουμε να υλοποιήσουμε τις όποιες επιθυμίες μας, πληγώνουμε την ψυχή μας και απογοητευμένοι κλεινόμαστε στον εαυτό μας.

Αδελφοί μου, ας μη γελιόμαστε. Μόνον ο αληθινά ταπεινός άνθρωπος είναι ήρεμος, χαρούμενος, ικανοποιημένος, με καθαρή ψυχή και ήσυχη συνείδηση, γιατί έχει μάθει να μετράει διαφορετικά τα πράγματα στη ζωή του απ' ό,τι εμείς. Όμως, σ' αυτή την προσπάθεια να αλλάξουμε και να ασχοληθούμε σοβαρά με τη ψυχή μας χρειαζόμαστε οδηγό απλανή, χρειαζόμαστε στήριξη και βοήθεια.

Ο Άγιος Ιωάννης της Κρονστάνδης μας συμβουλεύει να έχουμε ως οδηγό σ' αυτή μας την προσπάθεια την Παναγία Μητέρα του Θεού, αλλά και όλους τους Αγίους, γιατί αυτοί στράφηκαν στον Θεό με την ελπίδα της σωτηρίας και κανείς τους δεν διαψεύστηκε. Ο δε Ιερός Χρυσόστομος τονίζει ότι στα νεύρα της ψυχής είναι οι προσευχές, που δεν πρέπει ποτέ να παραλείπουμε, ιδιαίτερα τώρα, την περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής.

Γι' αυτό και μείς, απόψε, μπροστά στην Εικόνα της Παναγίας, της μεγάλης μας μάνας και Οδηγήτριας της ζωής μας, προσευχόμενοι ας αφήσουμε να μιλήσει η καρδιά μας σε μυστική ζωντανή προσευχή, με αίτημα να μην παρίδει την δέησή μας, και να μας αξιώσει, με ψυχές καθαρές, να προσκυνήσουμε τα άγια Πάθη και την ένδοξη Ανάσταση του Κυρίου μας. Αμήν!

Αρχιμ. Ε.Δ.